

[Thorkil Kristensen.]

forekommer mig at have været mindre energisk, end man kunde have ønsket paa dette Punkt.

Jeg har inden for Udvalget bedt om fra Finansministeren i Samarbejde med Indenrigsministeren, der jo er Idrættens Minister, at faa en Vurdering, en kompetent officiel Vurdering af Idrættens Behov. Det er ikke lykkedes at faa en saadan Vurdering. Vi har ikke faaet den. Det er maaske menneskeligt, det er maaske forstaaeligt. Den højtærede Minister vil gerne have sit Lovforslag gennemført. Han er vel derfor ikke interesseret i, at der fremkommer Oplysninger, som kunde tyde paa, at de betydelige Midler, som Forslagets Gennemførelse eventuelt kan give Idrættens, ikke er saa nødvendige. Det er derfor formentlig forstaaeligt og menneskeligt, at den højtærede Minister ikke har været saa ivrig for at fremskaffe disse Oplysninger, men det gør jo imidlertid, at Udvalget har været daarligt stillet i det Spørgsmaal, som vi skulde tage Stilling til, hvor meget egentlig Behovet er. Det har vi ikke kunnet faa nogen fyldestgørende Besvarelse af.

Jeg skal heller ikke selv fremkomme med nogen Vurdering paa dette Omraade. Dertil er jeg ikke fornøden sagkyndig. Der til savner vi de fornødne Oplysninger og Undersøgelser. Jeg skal blot sige, at efter mit Skøn er det væsentligt mindre end det Beløb, der vilde kunne komme ind, hvis der blev tippet i det Omfang, som man efter Erfaringerne i vore Nabolande kunde vente.

Det var det ene Hovedmoment, som staaar for mig som et Resultat af Forhandlingerne i Udvalget. Det andet er dette, at det har vist sig, at en hel Del af Idrættens Organisationer enten slet ikke eller kun i forholdsvis beskedent Omfang har forhøjet deres Kontingenter i de snart 10 Aar, der er gaaet siden den forholdsvis rolige Periode, der nu kaldes for Mellemkrigstiden. I denne Periode er det gennemsnitlige Indkomstniveau her i Landet steget til det dobbelte, og Indkomsterne for en stor Del af de unge Arbejdere, ikke mindst i Landbruget, er steget væsentlig mere, og det er som bekendt for en stor Del Ungdommen, der driver Idræt. Nu ligger det saadan, at de Oplysninger, vi har søgt og faaet om Kontingenterne og deres Forhøjelse, har været ret ufyldstgørende. Det er der maaske ikke noget at sige til, for der er mange Idrætsorganisationer, saa det er et Stykke Arbejde at fremkalde en Besvarelse fra dem alle sammen, men det Materiale, vi har faaet paa dette Punkt, er som sagt meget ufyldst-

gørende, og vi kan derfor ikke danne os noget fuldstændigt Billede af dette Forhold. Givet forekommer det mig imidlertid, at gennemgaaende er Idrætsforeningernes Kontingenter ikke steget i et Forhold, der svarer til Indkomst- og Prisniveauet her i Landet; det svarer gennemgaaende, saa vidt jeg kan skønne, ikke engang nogenlunde til denne Forhøjelse. Dette er efter min Mening afgørende.

Den mest sagkyndige Vurdering af Idrættens Behov, som Udvalget har haft Lejlighed til at se, er en Fremstilling, som er givet af Professor Emanuel Hansen. Han vurderer Idrættens aarlige Behov til et Sted mellem 1 Mill. Kr. og 1½ Mill. Kr. Naar man nu tager i Betragtning, at der af aktive og passive Medlemmer i Idrætsorganisationerne er godt og vel 1 Million Mennesker, saa vil det sige, at blot 1 Kr. mere om Aaret gennemsnitlig fra disse idrætsinteresserede vil kunne dække det hele. Nu er der naturligvis i mange Tilfælde foretaget betydelige Kontingentforhøjelser, og det er ikke min Mening, at man skulde gennemføre Kontingentforhøjelser over det hele, det maatte naturligvis undersøges, men man vil sikkert give mig Ret i, at det vil være rimeligt, at Idrættens egne Udøvere og de, der staaar dem nærmest, gennem passende Forhøjelser af deres egne Bidrag, efter at vort almindelige Indkomstniveau er steget, yder deres til Finansiering af det, de selv anser for Idrættens Behov.

Maa jeg i denne Forbindelse fremhæve, at naar jeg i Fjor mente at kunne fremsætte et Forslag om Tipning til Trods for de Betæneligheder, man kunde have ved noget saadant, var et af de afgørende Momenter for mig, at Idrættens egne Udøvere, der havde særlig Interesse i Idrættens, burde yde deres Bidrag til Finansieringen. Det vil de komme til gennem Tipning, og det vil de ogsaa komme til, naar der gennemføres Kontingentforhøjelse.

Det er derfor, efter de Oplysninger vi har faaet i Udvalget, kommet til at staa saadan for mig, at der anstændigvis som et betydningsfuldt Led i Fremskaffelsen af de Midler, man anser for nødvendige til Idrættens, maa ske saadanne à jour-Føringar af Kontingenterne.

Se, de to Ting, jeg her har fremhævet, betyder for det første, at Idrættens samlede Behov synes at være mindre, end man oprindeligt kunde antage efter de Oplysninger, der forelaa, for det andet at en betydelig Del af dette Behov nok bør tilfredsstilles gennem Kontingentforhøjelser. Hvor stor den Rest bliver, som der herefter kan være